

Hvorfor har politikerne opgivet demokratiet?

Der er sket store ændringer på folkeskoleområdet. Og selvfølgelig skal der justeres, så relationerne passer sammen. Men processen har forandret sig mærkbart. Det er stærkt bekymrende.

Ganske uden fortilfælde blev en ny skolereform kædet sammen med lærernes arbejdstidsomlægning og endte op i et topstyret diktat. Tidligere besluttede man en skolereform efter en god og grundig demokratisk proces med efterfølgende forhandling om en arbejdstidsaftale, der kunne implementere den vedtagne reform.

Tidligere lod man folkeskoleledere i det kommunale skolevæsen finde frem til en tildelingsmodel, som samtlige skolebestyrelser kunne tilslutte sig under hensyn til det samlede skolevæsen for derefter at lade forslaget finde tilslutning på demokratisk vis gennem fagudvalg, økonomiudvalg og med endelig vedtagelse i byrådet. En god og demokratisk proces startende hos dem, som har skoene på og som ved, hvor de klemmer.

Men hvad sker nu? Det præcist omvendte!

Topstyrede modeller sprøjtes ud – justeres lidt afhængigt af den vælgermæssige modtagelse og indkomne reaktioner. Et flertal i byrådet iler med et forlig og låser sig fast på en model uden om demokratisk procedure gennem fagudvalg og økonomiudvalg, og hvad værre er, helt uden om en konstruktiv dialog med skolebestyrelserne. Jo, jo, hvordan var det nu, det lød – ”SYDDJURS - VI GØR DET SAMMEN”.

Hvad skal vi med de mange gode politikker, hensigter og retningslinjer, som efterhånden fylder godt op på de støvede hylder i hensigtsafdelingen for glemte principper og politikker? Vi lever ikke af skåltaler alene.

Mit råd vil være: Der er tid og råd til time out. Sæt beslutningen i ro og indled en ordentlig og fair demokratisk proces, så kommer den rigtige løsning, som kan finde ejerskab hele vejen.